

Henrik Busk: Nedlæggelsen, 2009

Et efterskrift af kunstformidler Niels Henriksen

Oprøret i Maj 1968 beskrives ofte med resignation, men såvidt som dilemmaet mellem at få specifikke krav opfyldt og at bevare håbet på den overordnede omvæltning stod klart næsten fra starten, er det en misforståelse at tro at denne resignation er udefrakommende. Tværtimod var resignationen i mange tilfælde en strategi.

Henrik Busks tilbagevenden til 1960ernes modstrategier besøger også lejlighedsvis en sådan resignation. I foråret 2009 lavede han en installation på udstillingsstedet Spanien 19c under titlen Nedlæggelsen. I udstillingsrummet mødte man et forladt, støvet og rodet scenarie af kontormøbler og arkivskabe, hvori man kunne finde resterne af et arkiv over alternative samfundsmodeller og livsformer. Arkivet omfattede anvisninger til konstruktion af halmhytter, et helt bibliotek om Christianias historie, tidsskriftartikler om fremtids-bobbel-arkitektur, meditationsteknikker, storfamilier, borgerløn og lignende. Nedlæggelsen var i virkeligheden en oprettelse iscenesat som nedlæggelsen, komplet med halvpakkede flyttekasser, radioen kværnende på P1 og skoddet af den sidste cigaret i askebægeret. Iscenesættelsen var ikke til at kende fra virkeligheden, med dens pertentlige sammenstilling af præcis de rigtige objekter og inventarstykker, og alligevel var den udpræget teatralisk. Ikke ulig en Mike Nelson eller Ilya Kapakov-installations dramatiske, nogle gange sentimentale, andre gange angst-provokerende, altid patos-fremkaldende virkelighedsefterligning. Nedlæggelsen lignede en ruin og en tabt kamp, men udtrykte ikke en manglende tro på en alternativ måde at gøre tingene på. I en verden hvor den entusiastiske rekuperation af 1960ernes emancipatoriske projekt er en etableret genre i management-litteraturen, var installationens tilsyneladende kapitulation bare en måde at få adgang til disse ressourcer.

For Henrik Busk bruger faktisk 1960ernes kritiske strategier. Udstillingen Manifest 07 på Århus Kunstbygning i 2007 var inspireret af udstillingen Se den – lav den, samme sted i 1969. Busk så et potentiale i den originale udstillings radikale inklusivitet, hvor det var frit for alle at deltage, til at skabe dialog i 2000 tallets århusianske kunstscene.

Manifest 07 havde en følsomhed overfor omvæltningens særlige repræsentationsmæssige kompleksitet, som er gennemgående for Busk's produktion. I december 2008 lavede Henrik Busk en performance med titlen Forfra. Performancen bestod af en lille, men åben, cirkel af mennesker, der talte ud fra begrebet 'forfra'. Diskussionen, der hele tiden startede forfra, kom til at adressere personlige, private, arbejdsmæssige og politiske perspektiver. Gentagelsen af korte resume'er af fortiden og besværgende forhåbninger for fremtiden blev dog hurtigt ubekvem og holdt snart op; som om snakken i sig selv fordrede handling. Forfra var et socialt eksperiment, der handlede om at tydeliggøre forandringen og den nye begyndelses mekanik. Det arbejderbevægelsens digter Carl Scharnberg i et digt beskriver som at "det nye sker". Deri ligger en bevidsthed om omvæltningens natur, og hvor tæt knyttet omvæltningen er til bevidstheden om sig selv. Så tæt at den næsten udelukkende er en slags bevidsthed.

I Den sidste avantgarde beskriver Mikkel Bolt Situationisternes måde at 'beslaglægge' sig selv gennem kritisk analyse. Situationisterne gik bort fra konkret æstetisk og politisk aktivitet, og nøjedes med at analysere den historiske situation og ekskludere hinanden fra bevægelsen. Analyse er dog ikke bare analyse, ligesom tilbagevenden er ikke bare tilbagevenden. Henrik Busk prøver at iscenesætte en analytisk tilbagevenden. Diskussionen i Forfra kom måske ikke frem til noget nyt, men handlede snarere om selve muligheden og sammensætningen af 'det nye'. 'Det nye' fungerer som en uomvendelig afgrænsning fra 'det gamle' og konstituerer på den måde en uafhængighed eller en autonomi. Således er udstillingen Nedlæggelsen en illustration af en selv-institutionalisering, en initiation til sig selv og potentielt 'det nye', i form af en negativ gestus, 'nedlæggelsen'.

Men de historiske ekspeditioner og undersøgelser af muligheder i en verden defineret 'allerede altid', handler også ofte om kunstnerens egen situation. Til sin afgang fra det Jyske Kunstakademi i 2008 valgte Busk at lave en retrospektiv udstilling. Det, der skulle have været en frisk start, blev i stedet en redegørelse for et langt og kringlet projekt. Her stillede Henrik Busk igen, med tungen i kinden og dog i en meget konkret kontekst, et enkelt spørgsmål, som er grundlæggende for ideen om et alternativ: hvad nu hvis dette ikke er begyndelsen, men snarere enden?